

[Transcript] En beklagelig fejl / 1:5 - Historien om Emma

Så gør jeg ud af badet og træer ud i min nangtræ, hvor jeg kan mærke, at der ligger sand på gulvet, og så panikker jeg igen.

Jeg tager bare min støvsue og begynder at støvsue fuldstændig vanvendigt. Der skal simpelthen ikke være til sandkorn i nærheden.

Jeg forsøger sig der efter at lægge mig til at sove, og jeg kunne bare ikke finde noget sted, hvor jeg følger mig tryk.

En sommeraften i 20.21 fortæller Emma her, at hun bliver udsat for en voldtægt på Håndbækstræn. Tak.

Kan vi holde pause?

Ja, skal vi gøre det?

Er det okay?

Ja.

Åh, for jeg ryster mand.

Nu tænker jeg, at det er overstået, men så kommer altid til politiet.

Ja, jeg skulle tage sig det, og det er jo næsten lige så slemt.

For sagen om, hvor vidt Emma blev voldtaget på stranden, kommer aldrig for retten.

Ikke fordi der mangler beviser, men fordi politiet og statsadvokaten laver fejl.

Men ong kvinde, der indmeldte en voldtægt, men nu skal leve med, at den saget ikke kommer for retten.

Det er første gang nogen siden hun har ragt ud efter politiet's hjælp, men det eneste hun ender med at sidde tilbage med.

Det er et brev, hvor der står, at der er blevet begået en beklagelig fejl.

Nu sag en tap på guldets, fordi tiden den er, at der har gørnnet.

Og hun skal vise sig at være langt fra den eneste, der modtager et brev med sådan en formulering.

Jeg skal beklage, at de først bliver gjort bekendt med sagen efter mere end fem år.

Jeg er gået glip af ret færdighed, og jeg føler, at jeg er blevet gjort til gril.

Tanken om, at min sag og sikkerhedsandres sag er bare blevet tap på den her måde.

Det her det bliver en sag kamp, fordi der er tydeligvis nogen, der ikke yder og gør deres arbejde.

Mit navn, det er Michael Sten Frederiksen.

Michael Sten Frederiksen er undersøgningssjournalist i det hjerte nyheder.

Og mit navn er Ligne Gertsen.

Hvor aften Ligne jo vores undersøgende kosmer den her i det hjerte nyheder.

Det her er en fortælling om nogle af de sager, som flyder rundt i et mørkeland,

fordi de på grund af det, som eksperter betegner som fejl,

aldrig når ind i rætssystemet og statistikkerne.

Straffesystemet og hele rætsvæsen bygger virkeligheden på tanken om ret færdighed.

Og når det ikke bliver sådan i praksis, så er det et kæmpe problem.

For hvis politiet, anklagemyndigheden og statsadvocaten laver fejl, som betyder, at din sag falder på guldets.

Hvor går du så hen?

Det her er podcast-serien En Beklagelig Fejl.

Det første du skal høre er historien om Emma.

I denne podcast kommer vi til at gengive senere og samtaler,

som er baseret på dokumenter i sagerne, akteinsikter, interviews og baggrundskiller.

[Transcript] En beklagelig fejl / 1:5 - Historien om Emma

Nå, jeg synes, at jeg ikke, men jeg synes, at der er meget tank.
Ja, jeg går til mig og slutter en af skærmsaget, som lige kan sætte dig i øjnene.
Nu prøver jeg lige at tage dig og høre telefonen på.
Lignet vi tog, vi har jo som undersøgende journalister her i DR,
i overvis afdækket forskel emellem ydersiden og indersiden af dansk politi.
Afpræsningen har straks over tre år. Selvom politiet har modtaget 68 anmeldelser i sagen.
Det er præcis et år siden, at vi udkom med vores første historie om Højtgård.
Altså, man kan sige, at vi har set på det, som politiet siger, de gør,
og så har vi holdt det op mod, hvad de ringer faktisk gør.
En opsigtsvægtende sag om en politi, der erkender, at de har svigtet,
og forna sagen den opfatter hele 169 offer.
Ja, jeg tror, at vi har sendt, måske tusindvis, at beskeder til hinanden gennem årene,
når vi har fundet noget, som vi synes, vi har skulle se nærmere på.
Og det gør vi også en aften i december 2021.
Jeg kan huske, at jeg sidder i aftenmørket op på mit kontor og skoler igennem sociale medier,
og så pludselig så læser jeg noget på Facebook, der får mig til at stoppe op.
Og det første, jeg gør, det er, at jeg skriver til dig med det samme.
Ja, så viser det sig, at jeg har sidderlæs præcis samme opslag fra Emma,
og så bliver vi ret hurtigt enige om, at den her sag, det lyder jo fuldstændig vildt.
Ja, for Emma skriver, at hendes voldtiksag er blevet afviset på grund af en fejl i politiet.
Og jeg kan huske, at jeg tænker, kan det passe?
For det er en typ sag, jeg aldrig har hørt om før.
Og det er derfor, vi giver fat i Emma og går i gang med at undersøge hendes sag.
Måske skal vi lige først sige, at på grund af sagens karakter, så stiller Emma sig kun frem med sit
fornav.
Jeg hedder Emma, og jeg er 22 år, og jeg studerer teologi ude på Kemhavns Universitet.
Jeg startede her i september 2022, og nyder det rigtig meget.
De gange, vi har mødt hende, så har hun altid været favoritklædt, fordi hun elsker farvenpink,
og så er hun kreativ, hun maler bilder, hun skriver dækte.
Men for at forstå, hvorfor det egentlig er, at Emma anmelder sagen til politiet,
så skal vi tage bage til sommerdagen i juni 2021.
Vi sidder fast på det fittede hjørne i Hornbæk, som er det her street food område.
Og der har vi siddet der og spis noget mad, og folk har drukket nogle øl og drængs,
og jeg har drukket en cola zero, og så lukker alt ting rundt af corona,
der var stadig nogle restriktioner om, at de skulle lukke af,
om det var kl. 10 eller 11. Men så beslutter vi altså for at pakke vores ting sammen,
og så går ned mod Hornbæk Havn, hvor en af de gutter vi har sammen med havde en båd.
Første gang, jeg lægger mærke til, at han er der, det er over ved det fittede hjørne,
fordi det er mig, han kommer hen til, da han ser, at vi ligesom er i gang med at pakke vores ting
sammen.
Og der kommer han hen og spørger, hvor vi er på vej hen.
Så ser vi på vej ned på den her båd, for at sidde og hygge videre.
Og så spørger han om ham og hans ven, om at komme med.
Og det måtte han gerne.

[Transcript] En beklagelig fejl / 1:5 - Historien om Emma

Han gav mig en øl, og jeg tog pænt i brudten, og så sagde han, at så ville han have et køs for den. Altså jeg er lidt typen, der sådan møder folk, jeg ikke har set i mange, mange år. Så får de et køs på kænden, og det havde jeg gjort med mange af mine veninder før han. Så jeg gav ham et køs på kænden, og det læger jeg ikke rigtig noget i. Det var jo på vej til at blive sådan en varm sommer, og jeg tror alle havde lidt sådan en sommerfornemmelse. Nu blev det lyset netter, og det var ikke for koldt til at sidde i en jage. Og stemningen var bare rigtig god. Det var i en af mine gode venner, der satte musik på, og vi kørte Nicker Jage. Og jeg kom til at flashe, at jeg kan stort set alle Nicker Jage sanget noget. Og det var bare sådan en god løssluppenstemning, hvor alle ikke noget ventligvis kendte hinanden særligt godt. Og han er en af dem, der ret hurtigt begynder at danne sammen med sin ene kammerat. Og det kan jeg huske mig, at min veninde sidder griner lidt af. For man kunne godt mærke, at de havde noget at drikke en del flere øl end vi havde. Jeg var gået med min veninde ud for at tis. Og der går vi ligesom forbi ham, som sidder på en stenkant og kører sig med en anden ung pi. Og jeg går med min veninde, og da vi så er på vej tilbage, skal vi jo forbi dem igen, for at komme hen til havnen, hvor båden ligger til. Der kalder han på mig og spørger mig, at han ikke lige må tale med mig. Og jeg kan huske, at jeg kigger over på min veninde og synes måske, at det er lidt spøjst, fordi han havde en anden ung pi sidde på skød af sig. Og så rejser hun så op og kan jo godt fornæmmere, at det var det som ikke noget. Og så står vi og snakker lidt om igen, omkring Hornbæk, hvordan og hvorledes vores fælles bekendte harte og sådan nogle ting. Og så spørger han, hvor jeg kender nogle af dem fra båden fra. Og der er blandt andet en af pigerne, han spørger ind til, som ikke var hende, han sidder og køser, men en tredje pi. Og jeg fortæller ham, at hun havde et lidt godt øje til dig. Og så siger han, hvad nu, hvis jeg hellere vil have budbrængeren ind hende. Og så griner jeg ham og siger, det kommer aldrig til at ske. Og så kunne jeg godt se, at han blev sur. Og så vender jeg mig rundt for at gå tilbage til båden og sige til ham, at jeg vil gå tilbage nu. Og i det, jeg forvent mig rundt og begynder at gå mod havnen igen, så græber han fat i mig. Jeg kan meget tydeligt huske den der følelse af, at han forgræbet fat med sin højre hånd direkte om min hals. Og med sin venstre hånd får han sådan ind under min venstre arm og holder mig om munden. Og så får han sådan hals slæbt, trukket, lyftet meget, cirka 25 meter hen af stranden, hvor han så smider mig ned på stranden. Og i det, han forsmidt mig ned, så lander jeg med knæene først. Og så skubber han mig ned, så jeg ligger på maven og forvent mig rundt. Og der kan jeg se hans øjne, der er bare slukket. Hans stierf, altså undskæbsfuldt. Altså, jeg kan slet ikke kende ham overhovedet.

[Transcript] En beklagelig fejl / 1:5 - Historien om Emma

Og han bliver sådan helt dyrisk.
Og der bliver jeg bange. Der bliver jeg rigtig, rigtig bange.
Og jeg bliver ved med at forsøge at frede mig fri.
Og for på et tidspunkt min ene hånd fri og forslåede ham.
Og det resulterer i, at han holder begge mine hænder med den ene hånd, og så slår han mig rigtig, rigtig hårdt på min kæbe.
Jeg kan huske, at han lige som rejser sig op.
Og så giver han mig en hånd for at hjælpe mig op.
Og så siger han, det var jo ikke så slemt valskat.
Og jeg kan bare huske, at jeg græder.
Jeg siger til ham, at han skal vente, fordi jeg ikke vil have folk, tror vi har været sammen.
Men hvad min enlige plan med det var, var at få det her forspræng, så jeg kunne komme væk derfra.
Og ikke skulle ses med ham.
Og det siger han okay til, og så går jeg tilbage til båden.
Går den hurtigste karpgang, jeg i mit liv har gået.
Og jeg havde bare lyst til at komme hjem i bad.
Så jeg kører en af mine kammerater hjem, og så kører jeg selv hjem i min lejlighed.
Og tænder for brugsen, og sidder der i lige omkring to timer.
Og her er det vigtigt at pointere, at den mand, som Emma fortæller om, han ikke, der har begået overgrippet.
Han siger, at de to har haft sex på stranden, men at det var frivilligt for begge parter siddet.
Da Emma vonner dagen efter, så er hendes første tanke, at hun ikke vil anmeldte til politiet.
Jeg havde hørt rigtig, rigtig mange historier om, at voldtik sager, sjælmlums havde særgøst.
Og jeg viste, at det var en proces, som krede enormt meget overskud, og det havde jeg ikke.
Men dagen efter hun er vone op derhjemme, der skal hun til lægen,
og få tages nogle rutinemæssige blodprøver, og der snakker hun med sygplejsken.
Det er midte juni, og jeg har en kæmpe hoodie på, og har egentlig ikke lyst til at se på den sygplejske, som jeg ser rigtig, rigtig ofte.
Og hun blev med at spørge, hvad der skete, fordi hun ser, at jeg har blodmærker,
og at jeg ikke skiler, som jeg plejer.
Jeg siger, at jeg ikke hejer, som jeg plejer.
Og jeg blev med at sige, at der ikke skete noget, og til sidst siger jeg, at jeg er fald.
Og så kigger hun bare på mig, og så siger hun enten, så ringer du, eller så ringer jeg.
Emma ender sig med selv at ringe til politiet.
Og så siger de, at de vil sende en patrouti ud til mig.
Og tre timer efter kommer der en patroutibil og banker på min dør.
Og der kommer to politiemand ind i min lejlighed, og de spørger om det tøj, jeg havde på,
og forlagt det i nogle sikrede DNA-poser, så siger de, at nu skal vi ned på Hørenbæk strand igen,
hvor det hele skete, hvor vi ville mødes med nogle andre patroutier og en hundepatroutier,
fordi alt ting skulle spæres af, og der skulle spørges sikres.
Altså hun oplever første omgang, at de tager hende seriøst.
Hun oplever, at de er alvorlige omkring det.
Og efterfølgende, der kører politibetjentene så Emma til Rishospitalet,
der skal undersøge på Center for Sexuelle Overgreb.

[Transcript] En beklagelig fejl / 1:5 - Historien om Emma

Her noterer sygeplejersken, at hun har rifter i underlivet, og hun går også til tandlægen, som tager billeder af skader i Emma's mund, ligesom der står i journalen, at hun har sorg på halsen og mærker på knæene. Og så hører hun fra politiet igen et par uger senere. Manden, hun har anmeldt, er blevet varteksfængselet. Han siger, at han ikke har begået en voldtægt, og mener, han er uskyldig. Emma bliver indkaldt til en genafhøring. Og så spørger de mig omkring nogle ting i min vidende forklaring. Landandet, hvorfor jeg ikke havde fortalt, at jeg havde givet ham et køst på kænden den aften. Og så får jeg sagt et eller andet med, at jeg ikke følte, at jeg havde relevantt, at jeg havde givet ham et køst på kænden. Blandt andet, fordi det skete cirka to timer inde, overgrebet skete. Og blandt andet, fordi det slet ikke havde noget, som helst med noget at gøre. Og så skulle jeg også forholde mig til, om jeg ville opret holde min anmeldelse. For jeg skulle tænke på, at det var hårdt for ham, og siddet varteksfængselet for noget, han ikke mened, han havde gjort. Nordsjællands politi skriver i dag, at de ikke kan kommentere på den konkrete sag. Og det er politiets opgave i alle typer af sager, at foretage en objektiv efterforskning. Herunder også at stille opklarende spørgsmål i forhold til eksempelvis hvidnudesavn og andre elementer, der kan have betydning for efterforskningen. Men som de skriver, så ligger det dem meget på scene, at borgerne oplever, at politiet tager dem alvorligt og håndterer deres sag professionelt. Derfor har vi også kede af, hvis Emma har haft en anden oplevelse i forbindelse med afhøringen skriver de til os. Nu skal vi hen til en se en fredag aften, hvor Emma sidder alene i hjemme i sin lejlighed. Og pludselig tækker der en besked ind på hendes e-box. Klokken 10. om aftenen tager jeg et brev i min e-box, hvor der står, at politiet har valgt at lægge sag ned, fordi de mener ikke, at der var bevisa nok. I brevet står der, at anklæmmendigheden ikke vurderer, at man ville kunne blive dømt i en ret sag, fordi der ikke er andre vidner end de to i sagen, og at der, citat, heller ikke er andre oplejsninger herunder lægelige oplejsninger, som på afgørende måde underbygger den ene forklaring frem for den anden. Men Emma er ikke tilfreds med, at sagen bliver lagt ned, så hun beslutter sig for at hive fat i en advokat, for at få hjælp til at klage over det, der er sket. Hun hedder hele halv. Jeg hører for Emma første gang på en e-mail, og kan godt mærke, at hun er voldsomt frustreret. Hun fortæller og skriver, at hun har været udsat for noget, hun selv har oplevet, så meget dramatiske og meget grænteroverskridende denne her aften, og er fuldstændig forundret over at bare have fået en skriftlig afgørelse om sagen kommer ikke videre. Da hele halv kommer på sagen, så går hun som noget af det aller første i gang med at klage over politiet afgørelse. Klagen bliver sendt til Statavokaten, som er den enstans, der tager sig af sådan nogle klager, og kan bestemme om politiet har trofet den rigtige afgørelse eller ej.

[Transcript] En beklagelig fejl / 1:5 - Historien om Emma

Emma fortæller mig, at hun jo rent faktisk har slået fra sig, uden at simpelthen slået denne her mand.

Det synes jeg er et moment, som jeg tænker, hvorfor har man ikke lagt mere væk på det.

Altså, man slår jo ikke en, man har frivilligt sammenlagt med, så jeg synes, der både er noget faktisk og noget juridisk at tage fat i, og det er også derfor, at jeg siger, at det er ikke udelukket, at vi kan komme videre med denne her sag.

Og det får hele halv faktisk grat i.

Det må man sige, for Statavokaten har nemlig set på deres klage, og meddeler Emma, at de har omgjort politiet afgørelse, hvilket er noget, der sker meget sjældent.

De omgjør sagen, fordi de vurderer, at der er beviser nok i sagen til, at den skal få en dummer.

Og jeg er stod ned i Føgtex og var i gang med at handle,

og så ringer hele til mig og fortæller, at Statavokaten har givet os medhold i vores klage.

Altså, jeg kan ikke lave alt med grine, og jeg er simpelthen ved at stå og tue ned i Føgtex.

Emma går i gang med at forberede sig på, at hun skal i ratten og sidde for en dummer, og fortælle, hvad hun oplevede på Hornbæk strand.

Men midt i forberedelserne, så tager det hele pludselig endnu en drejning.

Ja, der skal vi jo hen til det her Facebook-opslag, som Emma skriver og som vi falder over.

Det er det opslag, hvor Emma skriver, at hende sag aldrig kommer for ratten, fordi politiet har begået fejl.

For at forstå det, skal vi se på den tid, der går fra i politiet første gang henlægger sagen, til Emma får besked på, at den alligevel skal prøves i ratten.

For da Emma får vide, at sagen skal prøves i ratten, så skal den anklade part, altså den mand, som Emma mener,

har voldtøjet hende, naturligvis også har besked om det.

På fagshoget hedder det at forkynne, og det skal altså gøres inden for 60 dage, for det er tidspunkt politiet.

Først lægger sagen ned, til at manden efter omgørelsen skal have vide, at han alligevel skal for ratten.

Derfor sidder der så en medarbejder inde hos statsavokaten, som skal sende ham den her besked.

Og det gør også, hvad man tester CBR-nummeret ind i et system, hvor man så skal finde frem til hvid Komnes E-box.

Men her, der sker der flere fejl.

Altså statsavokaten fortæller, at man får det første test af et forkert CBR-nummer ind.

Så det er en helt anden person, inden den mistængte gærningsmand, der dugger op på skærmen.

Altså et helt andet navn. Men det ligger medarbejderen ikke mærke til.

Samtidig siger statsavokaten, at den person, der så dugger op, som altså er den forkerte, den person, der ikke tilknyttede i en digital løsning, har f.eks. ikke E-box, så man kan ikke sende for kønlsen digitalt.

Og det er også i sig selv lidt underligt. For langt de fleste er os faktisk næsten alle danske over 15 år,

at tilknyttet sådan en eller anden form for digital løsning, men den her forkerte person, der dugger op, er altså ikke.

Men heller ikke det gør, at den her medarbejder tænker, okay, der er et eller andet helt galt.

[Transcript] En beklagelig fejl / 1:5 - Historien om Emma

Heller ikke her stopper man op, altså først forkert CBR-nummer, og så den person, man finder, har ikke nogen E-box.

De foreklarer også videre, at når man nu går ud fra mannen, ikke har nogen E-box, så må man for kønlsen

komme til ham på en anden måde, nemlig via et gammeldagsbræv. Men også her går det galt.

Politiet kan i dag ikke forklare, hvordan de alligevel finder frem til menneskets rigtige adresse, når de nu i første omgang har slået en forkert person op i deres systemer.

Men de ender altså med at finde menneskets adresse.

Og det der så er så tricky, det er at den her adresse, som den rigtige person, der skal have den her forkønelse, er tilknyttet til,

det er en CO-adresse, og det vil sige, at hans navn står ikke på postkassen, selvom han jo bor der.

Den her lille detalje, altså de glemmer at skrive CO ud for hans navn, det gør altså, at det her bræv, det bliver centretur til statsadvokaten.

Og der ligger det jo faktisk en hel uge, uden at statsadvokaten gør mere ved det.

Og det ender med at få alvorlige konsekvenser, fordi det gør, at fristen udløber.

Og derfor så får Emma pludselig besked på, at hun alligevel ikke skal møde op i retten.

Jeg havde kæmpet for at vi skulle i den rett sal. Jeg havde kæmpet for, at jeg kunne forsat det punktum, men så på grund af fejl, så kommer vi ikke der til. Og det er så frustrerende.

Statsadvokaten skriver blandt andet til Emma. Som det fremgår, har det været forløb, hvor der desværre har været flere ekspeditionsfejl i forbindelse med behandlingen af sagen.

Jeg skal meget beklage forløbet af sagen.

Og statsadvokaten skriver også, at de på det tidspunkt, hvor de får bred retur, ikke fandt anledning til på nye undersøge hans eventuelle tilmeldning til E-Box eller hans adresseoplysninger i Folkeregisteret.

Og så sidder man jo at tænke, at når det nu er systemet, der har lavet en procedurfejl, så skal det jo ikke gå ud over det mulige offer, så derfor kan de vil bare sende et nyt forkyndelsesprøv.

Men det kan de ikke.

Grunden til, at loven er skruet sådan sammen, er hensyn til den angledes rettigheder, altså som man ikke skal have en mulig sag hængende over hovedet i mere end højst to måneder.

Det er derfor, der er en tidsfrist, som er urokkelig, også selvom der bliver begået fejl.

Så fordi statsadvokaten laver fejl, så kan en sag om en mulig voldtægt aldrig komme for retten.

Og Emma står maktesløs tilbage uden at kunne klage eller på anden måde forsøge at få manden tiltalt igen, så en dommere kan tage stilling til, om han skal dømmes sig eller ej.

For som lovgivning er i dag, så er det bare uretfærdigt for anmelderen, når systemet laver fejl i sagsbehandlingen.

Når ikke statsadvokaten laver sit arbejde ordentligt, og når ikke de finder anledning til det, så følger jeg mig så maktesløs.

Og jeg var bare en ligegyldigt stakk papir. Det var det, jeg var blevet reduceret til. Jeg var jo ikke et menneske længere.

Jeg blev sygemalt og gik hjemme i et år med posthormatisk stress, og leder stadig af posthormatisk stress, får en masse hjælp på det studie, jeg går på nu.

Jeg kan ikke leve det liv som andre 22 år i elever.

Men selvom fristen var blevet overholdt, sagen var blevet forkønt og var ind i retten, så ved vi jo ikke noget om, hvor vi den mand, der skulle have været i retten i MS-sag, også ville være blevet

[Transcript] En beklagelig fejl / 1:5 - Historien om Emma

dømt.

For manden havde det jo, at der var tale om frivillig sex.

Og det kan vi ikke sige noget om. Selvfølgelig kan vi ikke det, fordi det er kun en dummer, der kan afgøre, om nogen skal dømes, og det er jo helt pointen, han kommer ikke for en dummer.

Men vi beslutter også for at tage kontakt til Trine Baumbach, som er professor i straffe ret på Københavns Universitet.

Hun kommenterer ikke på konkrete sager, men vil gerne høre hende, hvad hun tænker om, at der er nogle potentielle gærningsmænd, som slipper for en rett sag.

Hvis der bliver begået en alvorlig forbrudelse, og der har begået forbrudelsen af den ene eller den anden grund ikke bliver ret for fuld for det, så er det jo i sig selv i strid med retfærdigheden for overfrød.

Og dermed i sig selv en krænkelse i et rett samfund.

Selv ude fra den sigtede synsvinkel, vil man umiddelbart tænke, at det er heldigt for vedkommende, at vedkommende slipper.

Men hvis vedkommende selv er den opfald, så har jeg faktisk ikke gjort noget straffart. Det kan godt være, at det ser sådan ud, men jeg har ikke gjort noget straffart.

Så kan man sige, at så berøver man jo også vedkommende muligheden for at blive fri 500-runderne sag.

Det er nu ret sikker på, at der ikke vil være ret mange sigtede, der er rigtig ked af, men principielt, så går det jo begge bare.

Men ellers må man nok sige, at umiddelbart så er det heldigt for den, der ellers kunne være blevet dømt, og det må vi jo lægge til grund, at vedkommende havde en kæmpe risiko for,

hvis statsadvokaten i en konkret sag budderer her nok til at rejse til til, så er der en stor risiko, at vedkommende ville være blevet dømt,

og det slipper den pågældende sig for, og det må man ansage, at det er heldigt for vedkommende.

Så te en sag om et rett system, der svægt der. Emma her anmeldte for et år siden, at hun var blevet holdtaget.

Men efter et par måneder lukket politiet sagde, det klagede Emma at hente taget vokator over, og de fik adhold.

Men på grund af en række fodfejl hos myndighederne, er så sket det aldrig.

Vi bringer første gang Emma's historie i TV-avisen i maj 2022, og herfter kommer derværende Justitsminister Mathias Tesfaj på banen.

Vi har vel altså en forventning om, at de få gange i livet, vi har brug for rettsystemer, at så fungerer det også, som det skal,

og så duede det jo ikke, at det skal være en procedyrfejl eller flere, som gør, at sagerne ikke ender i rett salen.

Statadvokaten skriver til os, at det forløb, som Emma har oplevet, har betydet, at de har indført en regel om,

at der foretages en kvalitetskontroll af alle omgørelsesager.

Så let af proceduren, kontrolleres af en faglig ansvarlig medarbejder, så der altid er to set øjne på alle omgørelsesager.

Så der svikkene i Emma's sag bliver offentlig kendt, får de første omgang konsekvenser.

Men på det her tidspunkt, så er det jo bare en enkelstående sag, der viser det problem.

Men da vi i næste morgen åbner vores males, så vælter det ind.

[Transcript] En beklagelig fejl / 1:5 - Historien om Emma

En kvinde skriver for eksempel til os om en fejl, som minder ret meget om Emma's sag. Det drejer som en kvinde, der hedder Amanda. Hun fortæller til også, at hun, da hun var 13 år gammel og flere år frem, blev befarmlet intime steder af et voksendt familiemedlem. I følge med de her putninger, så begyndte han at beføle mig alle mulige steder, hvor man slet ikke skal røre et barn, og slet ikke et familiemedlem, som jeg jo var. Amanda føler ikke, at politiet træer hende alvorligt, da hun anvælder ham for, i overviset har forgrebet sig på hende. Fordi jeg blev mødt af to fuldvoksne mænd, der er de rigtige sportmer, hvorfor jeg ikke bare havde sagt nej, og de sagde det sådan lidt halvgrinende. Politiet vælger at standse efter forskningen, men også i den her sag mener statsadvokaten, at der er beviser nok til, at sagene skal i retten. Men på grund af flytterod på politistationen, så får de heller ikke den her sag forkyndt for den mulige gerningsmand, og dermed så kommer der ingen ret sag. Det er noget, da i den grad får Amanda til at føle, at hun som offer i en sag mister alt sin ret sikkerhed, fordi myndighederne begår en administrativ fejl. Jeg føler, at jeg er gået klipp af ret færdighed, og jeg føler, at jeg er blevet gjort til grigen, og er blevet enormt ret færdig behandlet af mennesker, man ellers tænker og tror ved hjælpen i en situation, men den her, jeg har mistet alt tillid til politiet på grund af den her oplevelse, og igen så er det også bare helt uvirkeligt, at politiet kan behandle en sådan, og at jeg nærmest bliver offer igen, bare for politiet behandling. Politiet erkender ikke over for Amanda, at de har begået nogen fejl. De opløser hende bare om, at der ikke blev forkyndt i tide, og straffesagen derfor ikke kan fortsætte. Men da statsadvokaten bliver om en redegørelse for Københavns Vesterhjens politi, så skriver de til statsadvokaten, at de beklager fejlen, men altså aldrig over for Amanda. I dag skriver politietirektøren for Vesterhjens politikim Kristiansen til os, at de beklager, at der ikke blev forkyndt inde for fristen, og at de ved en beklagelig fejl ikke fik fulgt op på de to forgævsforsøg på at forkynde omgørelsen for den pågældende person. Så igen er det den manglende forkyndelse, der betyder, at en sag bliver tapt på guldet. Amanda oplever, at hun får frattet sine rettsikkerhed, og hun står tilbage med forklaringen. Det var en beklagelig fejl af politiet. Og da vi går i gang med at kontakte flere af de kvinder, der har skrevet til os efter, at vi fortalte Emma's historie, så finder vi ud af, at den her formulering, en beklagelig fejl, ser ud til at gå igen i en række henvendelser. En af henvendelserne er fra en ung kvinde, der hedder Elisabeth.

[Transcript] En beklagelig fejl / 1:5 - Historien om Emma

Hun fortæller også, at hun ender med et brev med samme formulering, efter at hun anmeldte en mand på sin højskole, som i følge hende har forkrebet sig på en lang række kvinder.

Der var også nogen, der troede, at min forsvar, og en af pigerne, hun siger på et tidsbøn, snitlande med, at nu skal vi også huske, at det er vores vinde, og vi skal ikke snakke grimt om ham. Og der bryder jeg ind, altså skal jeg hen af og se, at jeg gider ikke godt at lytte på det her. Altså jeg er blevet voldtaget.

Men vi er nødt lige så meget frem til det næste, det måtte være at sige det til forstanderen.

Og så ringer jeg op og får en betjent i røret, og jeg siger, at jeg har en overgreb-situation her på skolen,

som jeg gerne vil hjælpe til at kunne håndtere.

Han siger, at de sender patruljevogn afsted.

Der er ikke gået lang tid, fordi så ringer de for politiet og afmelder det.

Vi kommer ikke alligevel.

Mere om det i anden episode af en beklagelig fejl. En podcast fra DR Dokumentar.

Vi vil rigtig gerne høre fra dig, hvis du selv har modtaget et brev fra myndighederne, hvor de også skriver, at der er blevet begået en beklagelig fejl.

Du kan kontakte os på linegjertsen.dr-protonmail.com

Serien er til rette lagt af Mærle Barret, Meiksten Sten Frederiksen og jeg selv, linegjertsen.

Klipper og lyddesign er lavet af Marie Killebæk med hjælp fra Malte Vinterbode.

Sørgsjaelp af Anna Braus Stevens. Jens Wittner er redaktør.